

Den nye bolig gemte på en overraskelse

Pludselig skulle vi drive vandrehjem

Miriam og Peter Hansen fra Bornholm faldt pladask for det gamle træhus tæt ved Hasle Havn. Der var smuk udsigt og masser af plads til parrets tre børn. Men der var lige en detalje, som ejendomsmægleren undlod at gøre opmærksom på. En klausul, der kom til at koste dem dyrt, og som nu har vendt op og ned på hele familiens tilværelse

Lillebror Joshua og syvårige Karla mangler sjældent legekamrater hen over sommeren

Miriam kan let lokkes ud på legepladsen, når tiden er til det. Børnenes søster, Wilma, lå syg på sofaen, da fotografen var forbi

■ Selve beboelseshuset var rigtig rart, og beliggenheden kunne ikke være bedre med udsigt til Østersøen og de gamle røgeriskorstene. Men sidebygningerne var miserable med fugt drivende ned ad væggene og rådne gavlblædder. "I kan bare rive det hele ned", sagde ejendomsmægleren om de faldefærdige barakker. Det var åbenbart det, den tidligere ejer allerede havde været godt i gang med. Og i den tro, at resterne kunne fjernes, købte sygeplejerske, Miriam Kaas Hansen, og tømrer, Peter Hjorth Hansen, stedet for at skabe en tryk og idyllisk ramme om deres familieliv.

Det var omkring juletid i 2008, og parrets tre børn var på det tidspunkt fem, tre og halvandet år.

– Vi flyttede ind, og vi var så glade for vores nye hus, fortæller Miriam. I første omgang koncentrerede parret sig ikke det mindste om de faldefærdige tilbygninger. Desuden var det jo vinter og ikke tid til at rode med den slags.

Men allerede et par måneder efter overtagelsen dumpede der

et brev fra kommunen ind ad brevsprækken. Man ville lige gøre opmærksom på, at matriklen var omfattet af en klausul om, at der skulle drives vandrehjem på stedet. Og skete det ikke, ville familien blive sat ud.

– Vi stod og stirrede på hinanden og var vist nærmest i chok. Jeg havde mit gode job som sygeplejerske i døgnplejen, og Peter

driver selvstændig virksomhed. Med tre små børn var der allerede rigeligt at se til. Desuden lå bygningerne, hvor vandrehjemet skulle være, jo i noget nær ruiner. Vi var rigtig frustrerede, men vi blev også hurtigt enige om, at vi ikke orkede en lang retssag, fordi vi var blevet snydt, tilløjer Miriam. Hun havde aldrig i sit liv overnattet på hverken vandrehjem

eller campingplads, og hun kendte ikke det mindste til turistbranchen. Alligevel besluttede hun sig til at tage udfordringen op, og med sin håndværksmester-mands indsats blev hele molevitten sat i stand.

– Vi havde ikke så meget valg, men vi måtte bruge op imod en million kroner i løbet af to måneder. Da jeg oveni fik besked på, at der skulle være særligt godkendte senge – 50 i alt – til 6.000 kroner stykket, tror jeg nok, jeg mistede pusten, siger Peter. En dame hos vandrehjems-organisationen Danhostel kom dem til akut undsætning, for hun vidste, at der stod hundrede senge på et netop nedlagt vandrehjem på Fyn.

– Men hvis vi ville have dem, skulle det være *nu*, så vi susede to mand af sted og kom tilbage med en 17 meter lang anhængerlastbil, der kostede 8.900 kroner i fragt. Peter ser stadig lettet ud ved tanken om den heftige besparelse.

Bare om at ta' fat

At sætte bygninger i stand og skaffe inventar var imidlertid kun begyndelsen af opgaven. Vandrehjemet skulle også drives, og Miriam tog et hygiejnekursus for at kunne servere morgenmad samt alle måltider i øvrigt til lejrskoler.

– Én ting er at bestå et kursus, noget helt andet er at lave mad til 40 skolebørn – uge efter uge, siger Miriam, som hurtigt måtte høre et par piger til opvask og hjælp i øvrigt. Men ellers havde hun en enkelt leveregel i sin nye tilværelse. Det er bare om at ta' fat!

– Her kommer mange børnefamilier. Vores egne børn skal dog lære, at de altid rejser igen. Det kan være lidt svært med så kortvarige kontakter, når man ikke er ældre, siger Miriam. Af samme grund har hun indført en regel om, at "rigtige" kammerater fra skole og børnehave selvfølgelig gerne må komme på besøg i privaten, mens leg med vandrehjemsgæsternes børn er henvist til græsplænen og legepladsen udenfor. Og efterhånden har døtrene, Karla på syv, Wilma på fem samt lillebror Joshua, der er tre et halvt, forstået princippet. Til gengæld har